

Η ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΗΘΙΚΗ
ΤΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΥ

(με τις αιώνιες αξίες και σε σύζευξη με τη σκέψη)

Οι φαντασιώσεις και τα ψέματα του ανθρώπου χωρίς αυτογνωσία

(Επιλογή και σχηματισμός μεγάλης περίληψης)

Απαγορεύεται η αναδημοσίευση και γενικά η ολική, μερική ή περιληπτική αναπαραγωγή και μετάδοση του παρόντος βιβλίου, κατά παράφραση ή διασκευή με οποιονδήποτε τρόπο (μηχανικό, ηλεκτρονικό, φωτοτυπικό, φωτογραφικό κ.λ.π.) σύμφωνα με τους Ευρωπαϊκούς Νόμους και τους Διεθνείς Κανονισμούς, χωρίς προηγούμενη γραπτή άδεια του δημιουργού/δικαιούχου. Η απαγόρευση αυτή ισχύει και για τις δημόσιες υπηρεσίες, βιβλιοθήκες, οργανισμούς κ.λ.π. (Ν. 100/1975, 2121/1993 και λοιποί εν γένει κανόνες Διεθνούς Δικαίου).

All Rights Reserved

© Copyright: Κωνσταντίνος Γ. Νικολουδάκης

18541 Πειραιάς

E-mail: filosofiagr@yahoo.gr, info@kosmologia.gr

Τηλ.: +30 210 4811373 Κιν. +30 6932 77 33 73

Web site : <http://www.kosmologia.gr>

"Από παιδί και από τρελό μαθαίνεις την αλήθεια"

"Η γλώσσα κόκαλα δεν έχει και κόκαλα τσακίζει"

Λαϊκές ελληνικές ρήσεις

ΠΑΓΚΟΣΜΙΟ ΜΑΝΙΦΕΣΤΟ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΟΥ!

ΚΕΝΤΡΙΚΕΣ ΙΔΕΕΣ που θεμελιώνουν την Ηθική με εσωτερικές αξίες, ενοποιημένη με τη λογική και την κοσμολογία και επιβάλουν ανατροπές στην κοινωνική και πολιτική ζωή παγκοσμίως. Τις πιο σημαντικές απόψεις, μπορούμε να τις συγχωνεύσουμε σε τρεις-τέσσερις ευρείες ομάδες, τις οποίες υποδιαιρούμε σε περισσότερα μέρη για διευκόλυνση της ανάγνωσης και της κατανόησης ενός μεγάλου αριθμού σελίδων.

>>>>► Για τη συνέπεια στη σκέψη, τη διαχείριση και την αξιοπιστία της γνώσης. Η θεμελιακή διαφορά της σκέψης από τη γνώση. Η πιο στενή σχέση μεταξύ ψυχής, συμπεριφοράς και νόησης. (Μέρος πρώτο).

>>>>► Η πλάνη, η άγνοια, οι ανακρίβειες και τα κενά στη σκέψη, η βεβαιότητα και η αμφιβολία συνδέονται διαρκώς με ψυχολογικές αντιδράσεις και με τη συμπεριφορά, στο άτομο και ομαδικά. Ο σταθερός ρόλος της σκέψης και της ηθικής (με τις πνευματικές και αιώνιες αξίες) για τις ανθρώπινες σχέσεις και για την προσωπικότητα. Οι πρώτες σκέψεις και παρατηρήσεις για την (πνευματική) ηθική πριν από την έρευνα του φυσικού κόσμου. (Μέρος δεύτερο).

>>>>► Σκέψεις και παρατηρήσεις για την (πνευματική) ηθική μετά από την έρευνα του φυσικού κόσμου. Η πνευματική ηθική έτσι αποδεικνύεται παγκόσμια και μπορεί να προσδιοριστεί με το επίθετο «κοσμολογική» ηθική. Για τον προορισμό και το νόημα της ζωής. Αποδεικνύεται ότι οι φυσικοί νόμοι (ρυθμιστικές σχέσεις) που ρυθμίζουν εξωτερικά τα φαινόμενα και διατηρούν τον κόσμο επιβάλλονται με άμεσο/εσωτερικό τρόπο από την ύπαρξη του συνόλου του κόσμου και όχι από την περιστασιακή σύνδεση των μερών. (Μέρος τρίτο).

>>>>► Η σχέση της παγκόσμιας Ηθικής (με πνευματικές αξίες) με τη δικαιοσύνη, με τις πολιτικές επιστήμες και με την οργάνωση της κοινωνίας. Οι πνευματικές αδυναμίες συνολικά, η έλλειψη των ηθικών αξιών και η υλιστική άποψη για τον κόσμο γίνονται πιο φανερά όταν οι άνθρωποι συνεργάζονται, γίνονται μέλη μιας ομάδας, υποκινητές και υποστηρικτές και τελικά από τις συνέπειες στην οργάνωση της κοινωνίας. (Μέρος τέταρτο).

<•> ΣΥΝΟΨΙΖΟΥΜΕ ΤΑ ΓΕΡΑ ΘΕΜΕΛΙΑ ΤΗΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑΣ (Η ΚΟΣΜΟΛΟΓΙΚΗΣ) ΗΘΙΚΗΣ:

> Άγνοια και περιορισμός (χρονικός και τοπικός) στα αισθητά πράγματα. Ο κόσμος εμφανίζεται περιορισμένος στις πληροφορίες των αισθήσεων και με τη διάρκεια αυτών των πληροφοριών, όπως στα ζώα. Εξαρχής οι αισθήσεις, δημιουργούν στη διάνοια μεροληψία, πλάνη και δράση με περιστασιακές πληροφορίες και με ανεπαρκή γνώση των πραγμάτων.

> Η ανθρώπινη γνώση δεν περιορίζεται στις πληροφορίες των αισθήσεων. Εκτός από περιορισμένη και ανεπαρκής, με τη μνήμη, την παρατήρηση και με τη λήψη πληροφοριών από άλλες πηγές, η ανθρώπινη διάνοια σχηματίζει δικές της απόψεις και εκτιμήσεις για τα πράγματα, ενώ ξεχνάει πολλές από τις πληροφορίες των αισθήσεων. Η σκέψη γίνεται φαντασία χωρίς επίγνωση, ενώ με τη γνώση συμπλέκονται πολλά λάθη και υπερβολές. Η περιορισμένη, μεροληπτική και ελλιπής γνώση των αισθητών προτρέπει (ή παρακινεί) χωρίς φρένο σε εξωτερική δράση. Με τα λάθη, τις υπερβολές, τις φαντασιώσεις και τα κενά στη γνώση, ο άνθρωπος υπερεκτιμάει τις δυνατότητές του και με τις σκέψεις του παρακινείται για δράση και αντίδραση μέσα στον κόσμο, με τρελές προσδοκίες ή απογοητεύσεις. Η ζωή με εξωτερική δράση πάλι με σκέψη είναι. Ο εγωκεντρισμός, η μεροληψία, οι φαντασιώσεις και η παράνοια είναι εσωτερικά φαινόμενα αζεχώριστα συνδεδεμένα με τον υλιστικό και αισθησιοκρατικό τρόπο ζωής.

> Παρατηρούμε αδυναμία και στην ίδια τη γνώση. Η αλήθεια και η αξιοπιστία στη γνώση για τα πράγματα δεν επαρκούν για την επίτευξη του στόχου μιας έρευνας, ούτε για την αξιοποίηση της ζωής. Αντιθέτως αφήνουν το πνεύμα να χάνεται χωρίς επίγνωση στο χάος των πληροφοριών και να εστιάζει μεροληπτικά στον κόσμο.

> Επομένως, χρειάζεται μια εσωτερική στροφή της διάνοιας στον εαυτό της: δηλαδή ν' αναγνωρίσει την άγνοια για τα πράγματα, τον περιορισμό της, τις αδυναμίες της σκέψης και το άσκοπο πολλών εξωτερικών δράσεων. Με τέτοια προοπτική είναι απαραίτητη η πνευματική καλλιέργεια, η λογική σκέψη, η αμφισβήτηση των πληροφοριών και των εκτιμήσεων, που ξεφεύγουν από τα όρια της προσωπικής εμπειρίας και η επιδίωξη για την επιβεβαίωσή τους. Όταν δεν ξέρεις να κολυμπάς, περιορίζεσαι στα ρηχά νερά και προσπαθείς να μάθεις εκεί!

Γενικά, η πνευματική αναζήτηση (της αμερόληπτης αλήθειας και της βεβαιότητας) και η διερευνητική σκέψη, που χρειάζονται για τον καθαρισμό της διάνοιας από τα λάθη και τις ανοησίες, επιβάλλουν να περιοριστεί η άμετρη

εξωτερική δράση. Η δράση για επιβίωση πρέπει να συνυπολογίζει την ανάγκη για εσωτερικό προσανατολισμό της ζωής και για αξιόπιστη σκέψη. Στον άνθρωπο, οι αισθήσεις υπηρετούν ανώτερους σκοπούς και τον φέρνουν σε σύγκρουση με τον εαυτό του. Το φυσιολογικό δεν είναι κατ' ανάγκην το αποδεκτό ή το ηθικό για τον άνθρωπο, όταν αυτός επιθυμεί να γίνει ο κύριος των εξελίξεων ή να συμπεριφερθεί με επίγνωση για τις αδυναμίες του.

> Με την αυτοσυγκράτηση και την αυτογνωσία, η διάνοια προσανατολίζεται και δεν παρασύρεται από τα αισθητά πράγματα, με εξωτερικές αξίες και είδωλα, με εκτιμήσεις τυχαίων δυνατοτήτων και με βιαστικές επιλογές. Στην πορεία της ζωής θα υπερέχουν οι εσωτερικές και αιώνιες αξίες: Η επίγνωση της άγνοιας, η αμεροληψία, η ειλικρίνεια, η αυτοσυγκράτηση, η υπομονή, η προνοητικότητα. Η ζωή απαλλαγμένη από τις πλάνες με τη δύναμη της σκέψης και της γνώσης αποβάλλει τη μόνιμη αβεβαιότητα και την ανάγκη να βρει ένα νόημα ύπαρξης από τις εξωτερικές δυνατότητές της και δεν έχει υπερβολικές προσδοκίες ούτε ανόητες απογοητεύσεις.

> Η συμπεριφορά ρυθμισμένη με εσωτερικές αξίες, με ικανότητα λογικής και αμερόληπτης σκέψης, με καλλιεργημένο πνεύμα και με ψυχική ηρεμία αποτελεί την προϋπόθεση για την αξιοπιστία και την υπευθυνότητα στη συνεργασία, για την ειρηνική συμβίωση, για την πρόληψη της κακής τύχης, για τη δίκαιη εκτίμηση των δυνατοτήτων και για την πιο αποτελεσματική δράση.

> Η ίδια η αυταπάτη και η άγνοια από μόνα τους, χωρίς καμία πράξη, είναι το μεγάλο μείον στην αξιοποίηση της ζωής, αν όχι η καταστροφή της.

<•> Οι πυλώνες μιας παγκόσμιας Ηθικής:

> Στην περιοχή της σκέψης και της έρευνας για το σχηματισμό της γνώσης και της πληροφορίας. (Περιοχή της γνωσιολογίας και 1ο μέρος στη διαίρεση του βιβλίου για μια παγκόσμια ηθική). Διαπιστώσαμε το φαινόμενο της αφαίρεσης πληροφοριών από τις αισθήσεις, του διανοητικού περιορισμού στο περιβάλλον και το πλησίασμα της γνώσης στη φαντασία.

> Στην περιοχή της έρευνας για το πώς η σκέψη κάνει εκτιμήσεις βεβαιότητας και πιθανότητας και έτσι κινητοποιεί το βιολογικό σώμα και εξωτερικεύει τις ψυχολογικές αντιδράσεις του. (Περιοχή της ψυχολογίας και 2ο μέρος του βιβλίου). Διαπιστώσαμε τη σχέση της δράσης και της συμπεριφοράς με τη βιαστική σκέψη, με τη φαντασία, με την ανεπάρκεια της γνώσης και γενικά με τις πνευματικές αδυναμίες.

> Στην περιοχή της αναζήτησης για τον προορισμό της ζωής, για την προτεραιότητα των σκοπών και για τον καθαρισμό του πνεύματος από το πλήθος

των τυχαίων πληροφοριών. (Περιοχή της ηθικής και 2ο μέρος του βιβλίου). Διαπιστώσαμε την παραπλάνηση του πνεύματος και την ανάγκη της ζωής για να επιβεβαιώσει ένα ρόλο μέσα στον κόσμο.

> Στην περιοχή της έρευνας για τα γενικά γνωρίσματα των πραγμάτων και για τα σταθερά ή τα συχνά φαινόμενα με τα οποία η ζωή συνδέεται αζεχώριστα. (Περιοχή της κοσμολογίας και των φυσικών επιστημών, σε ξεχωριστό τόμο). Διαπιστώσαμε ότι οι φυσικοί νόμοι που ρυθμίζουν εξωτερικά τα πράγματα και διατηρούν τον κόσμο επιβάλλονται με άμεσο/εσωτερικό τρόπο από την ύπαρξη του συνόλου του κόσμου και όχι από την περιστασιακή σύνδεση των μερών του.

> Στην περιοχή της έρευνας για τις ανθρώπινες συνεργασίες και για την ομαδική δράση. (Περιοχή της κοινωνιολογίας και 4ο μέρος του βιβλίου). Διαπιστώσαμε ότι οι ανθρώπινες συνεργασίες και η ομαδική δράση χρειάζονται τη σχέση εμπιστοσύνης και ότι αυτή η σχέση εύκολα διαψεύδεται, είτε από εκμετάλλευση και εξαπάτηση είτε από ανοησία.